

19. NEDELJA MED LETOM, 12. 8. 2018

OZNANILA ZA TEDEN, 12. 8. – 19. 8. 2018

NEKATERI GODOVI

Ponedeljek:	Poncijan, papež in Hipolit, duhovnik, mučenca
Torek:	Maksimilijan Kolbe, duhovnik in mučenec
SREDA:	VNEBOVZETJE DEVICE MARIJE -VEL.ŠMAREN
Četrtek:	Rok, spokornik
Sobota:	Helena, cesarica
NEDELJA:	20. NEDELJA MED LETOM

SVETE MAŠE

NEDELJA (12.8.)	ob 9 ^h : Za farane
Ponedeljek	ob 19 ^h : Urna maša za Kopačnico
Torek	ob 19 ^h : Pokojni Bajtarjevi
SREDA (veliki šmaren)	ob 9 ^h : ZA FARANE
Četrtek	Doma ni sv. maše
Petek	Doma ni sv. maše
Sobota	ob 19 ^h : Danica Demšar, obl.
NEDELJA (19.8.)	ob 9 ^h : Za farane

- **Boglonaj za darove** za cerkev in župnijo preteklo prvo nedeljo.
- **Posvetitev Mariji** bomo obnovili na njen največji praznik – veliki šmaren v sredo. S posvetitvijo izročimo Mariji in po njej Jezusu svojo dušo in telo, svoje molitve, žrtve in dobra dela, svoje skrite duhovne boje, prizadevanje za čistost duše in telesa, različne križe, zdravstveno stanje, svojo družino, znance in prijatelje, svoj poklic in materialne dobrine. Marija bo odslej z našim sodelovanjem skrbela za vse to, mi pa se bomo rešili pretirane zaskrbljenosti in bomo svoja vsakdanja opravila delali z večjim mirom in zaupanjem v Marijino in Jezusovo pomoč.

Misli Benedikta XVI. ob evangeliju današnje nedelje

Ko je Gospod Jezus, ki je postal za nas hrana resnice in ljubezni, govoril o daru svojega življenja, nam je zagotovil: »Kdor je od tega kruha, bo živel vekomaj«(Jn 6,51). »Kruh, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta« (Jn6,51). S temi besedami je Gospod pojasnil resnični pomen daru svojega življenja za vse ljudi. Govore nam tudi o notranjem sočutju, ki ga ima Gospod do vsakega človeka. Evangeliji pogosto poročajo o Jezusovem sočutju do ljudi, zlasti do trpečih in grešnikov (prim. Mt 20,34; Mr 6,34; Lk 19,41). Na zelo človeški način je Jezus izražal Božji zveličavni načrt za vsakega človeka, da bi dosegel resnično življenje. Vsako obhajanje evharistije zakramentalno aktualizira dar, ki ga je Jezus naklonil z darovanjem lastnega življenja na križu za nas in za ves svet. Hkrati nas Jezus v evharistiji naredi za pričevalce Božjega sočutja do vsakega brata in sestre. Tako se ob skrivnosti evharistije rojeva služba ljubezni do bližnjega, ki obstaja prav v tem, da v Bogu in z Bogom ljubim tudi sočloveka, ki ga sicer ne maram ali niti ne poznam. To pa je

mogoče le iz notranjega srečanja z Bogom, srečanja, ki je postalo skupnost volje in sega prav do čustev. Tedaj se učim, da na sočloveka ne gledam več s svojimi očmi in čustvi, ampak z vidika Jezusa Kristusa.

Tako prepoznavam v ljudeh, ki jih srečujem, brate in sestre, za katere je Gospod dal svoje življenje in jim tako izkazal »ljubezen do konca« (Jn 13,1). Ko torej naša občestva obhajajo evharistijo, se morajo vedno bolj zavedati, da je Kristusova daritev namenjena vsem, zato evharistija v Kristusu spodbuja vsakega vernika, da tudi sam postane »razlomljen kruh« za druge in si prizadeva za bratski in pravičnejši svet.

Ko se priporočamo Devici Mariji, jo prosimo, naj nas vodi na srečanje z Jezusom, da bo naše prijateljstvo z Njim vedno močnejše. Prosimo jo, naj nas uvede v polno občestvo ljubezni s njenim Sinom, živim kruhom, ki je prišel iz nebes, da nas bo v globini našega bitja prenovil.«